

Kaj nam je prinesla pošta . . .

Cankar Milko:

Poletje.

Zlato solnce z neba sije,
žitno klasje rumeni,
rožice pa klonijo glavce,
ko jih kosec pokosi.

Kosci kosijo
travo zeleno,
žanjice pa žanjejo
žito rumeno.

Škrjanček prepeva,
kobilica cvrči,
solnce pa zlato
se vsemu smeji.

Marija Hauptman:

»Angelček«.

Ko mine mesec dni,
smo veseli vsi,
ker »Angelčka« dobimo.
Ob njem se veselimo,

rešujemo uganke,
za mlade glavice zanke,
čitamo pravljice
in kujemo pesmice.

Kolšek Anica: Pravkar je poteklo leto dni, odkar si naročnica Angelčka, in kakor vidim, nisi z njimi nezadovoljna. — Na svidenje, le piši nam spet!

Rukše Fani: Angelčkov poštar je dopisnico prejel in te lepo pozdravlja. Kako je bilo o počitnicah?

Herz Fanika: »Rada imam ti grlici, na vratu imata vrvici,« poješ, pa veš, zakaj ima grlica temno perje na vratu, liki obroček? Marija je grlico prosila, da bi detetu Jezusu pri zibelki pela. Grlica pa ni hotela ubogati, bila je pač majhna, svojeglava ptička. Pa ji je Marija dala vrvico okrog vratu, da ni mogla od zibke stran; posihmal pa imajo grlice »na vratu vrvice«. Vidiš!

Boris Bohinc: Kje si bil, v lepem Preddvoru na Gorenjskem, ali si se kopal v Kokri? Piši in ostani Angelčku še naprej dober prijatelj.

Kostele Jožica: Tudi ti, pozdravljena, kako je pri vas, v lepi Beli Krajini, kako? Pozdravljena!

Angelčkov poštar.